

4 d'octubre

diumenge 27 durant l'any

Introducció.

Hem d'afirmar que la fidelitat humana és possible, que l'amor és una realitat vàlida, que el matrimoni és una vocació que mereix tot el respecte i el suport de les comunitats cristianes. Que la fidelitat de Déu fa possible la fidelitat humana; però cal recordar que la família són dues persones, i que una pot fallar i fer impossible la unitat.

Primera lectura.

Ens cal retornar als orígens de l'home i de la dona. Aleshores el do de si mateix, en el matrimoni, fa contemplar les realitats humanes amb la mateixa netedat amb què sortiren de les mans de Déu. Però no podem fer-ne una "Paraula de Déu" d'allò que és paraula d'home escrita en nom de Déu.

Salm responsorial

Encara que la felicitat promesa pel salmista, a molts no els podrà convèncer, hi ha realment felicitat en viure en l'amor, que és el que Déu demana.

Segona lectura.

L'apòstol Pau ens fa veure com el pla de salvació de tots passa per Crist, que essent Déu, s'abaixà fins a fer-se com nosaltres i patir com nosaltres. És la seva visió, i teologia en el context de la seva cultura i societat.

Evangelí.

Jesús, en comptes de matisar posicions es mostra intransigent; però no per una llei sense entranyes, sinó recurrent a l'amor.. Escoltem amb atenció. Acceptem el principi moral, recordem però, la duresa de cor que justificà el divorci.

Ofrenes.

Jesús que va fer-se un més de la família humana, ara, es farà aliment nostre. Preguem amb confiança tot esperant la seva presència.

Comiat.

Patim al veure tants matrimonis desfets perquè no hi ha prou donació d'un mateix i massa egoisme al menys d'algun d'ells. Tot respectant les persones preguem per elles. Sobre tot, però, revisem la nostre conducta d'esposos i d'esposes de pares i de mares, d'àvies i d'avis en la qüestió de l'amor.